

som skal afgige Kjendelsen. Jeg troer, at dette her er paa rette Sted, baade fordi Amtsraadet er den sidste Instans, og fordi man er sikker paa, at der er et juridisk Element tilstede, nemlig Amtmanden, der jo er Formand. — Jeg kan ikke være enig i de Bemærkninger, der ere gjorte om, at Loven skulde udvides til de saakaldte Blandingsveie, de Veie nemlig, der ere halvt private og halvt offentlige. Dette troer jeg vilde være meget betænkeligt. Jeg troer, at man maa holde strengt paa Forskjellen mellem offentlige og private Veie, og jeg troer, at det at udvide denne Lov til de Veie, der ligge midt imellem disse, vil give Anledning til stor Vidtløftighed og Forsivrelse. Jeg skal for Dieblisset indstrænke mig hertil, og hvis der skulde vise sig nogen Samstemning med Hensyn til de Bemærkninger, jeg har tilladt mig at gjøre, skal jeg tillade mig at stille Endringsforslag i saa Henseende til Sagens anden Behandling.

Jensen: Jeg kan være ganske enig med den sidste ærede Taler deri, at denne Lov kunde stiftes megen Nytte, hvis man ved den kunde naae det Maal, som den tilsigter, men det troer jeg paa ingen Maade, at man kan, og navnlig vil det Ord, som blev nævnt af en foregaaende æret Taler, „udelukkende“ vistnok være en Hindring derfor. Naar det ærede Medlem for Aarhus (Rasmussen) anførte, at naar en Mand kommer og melder sig til at deeltage i en Veis Standsættelse, vil han vist ingeninde blive afviist, saa vil jeg dertil bemærke, at for et saadant Tilfælde behøves Loven jo ikke, thi naar Alle ere enige, er der jo ikke Noget i saa Henseende at foreskrive. Men hvis der er Fem à Sex, som bruge Veien, og saa En af dem sætter sig ind at ville deeltage i dens Standsættelse, saa kan han meget godt slyde sig ind under det Ord „udelukkende“, idet han nemlig kan sige: ja, hvis I kunne bevise mig, at jeg og I ere udelukkende berettigede, saa skal jeg være med til at sætte den istand, men før ikke; men hvorledes skulde det kunne bevises? Det siges ogsaa her i § 1: „Naar en privat Bei, til hvis Afbenyttelse flere Grundbesiddere ifølge Hævd ere udelukkende berettigede o. s. v.“ Dette „Hævd“; hvad vil det nu egentlig sige? Vi vide jo, at det opfattes

paa mange forunderlige og forskjelligte Maader. Jeg har hørt Jurister sige, at 20 Aars stadig og udelukkende Brug af en Ting skulde give Hævd derpaa, men jeg har ogsaa hørt Andre paastaa, at der hørte en heel Menneftaalder til for at opnaae Hævd; jeg har atter hørt Andre mene, at naar der gennem en Mandns Eiendom gaaer en Bei, og Andre bruge den, saa skulde dette svække Hævdsretten for den, der eier Eiendommen, idet man forlanger, at Veien skal „udelukkende“ have været til Brug for Eieren. Det er ganske vist Tilfældet paa flere Steder, at en Eier kan af Villighed imod en Anden tillade denne at lægge Veien om ad hans Eiendom, imedens han pløier den gamle Bei op, der har været brugt i flere Aar; naar saa Grunden er blevet brækket op, og Udlægsjorden er bleven affat, saa pløier han maastee atter den nye Bei op, og hvis saa derved skal være gjort noget Skaar i Eierenes Hævd, saa forstaaer jeg ikke, hvorledes jeg skal forstaae Ordet „Hævd“. Efter min Mening vil dette Ord i Forbintelse med Ordet „udelukkende“ medføre, at Loven ikke kommer til at omfatte alle de Veie, man har tilsigtet; jeg mener nemlig, at der ved private Veie ogsaa menes de Veie, der ere brugte, men ikke ere blevne ublagte. Af denne Slags Veie findes der nemlig afskillige; da Landmaalerne eller Landinspektørerne i gamle Dage ikke vare saa nøieregnende med at faae Veie ublagte til en Parcel. Jeg kjenner Mange, som ikke have Bei til deres Eng, Hebelod o. s. v., men kjøre over Andres Eiendom; men naar nu Bedkommende skulde bevise, at disse Veie tilhøre dem, saa er jeg bange for, at Mange ikke vilde kunne komme til deres Eiendom. — Der er dernæst i § 4 givet Regler for det Tilfælde, at Veien gaaer igjennem flere Communer. Sæt nu, at man i en Commune er bleven enig om, at en eller anden Bei er bleven ublagt til Færdset, og sæt, at saa Veien, naar man kommer til Grændsestjeldet, gaaer videre ind i en anden Jurisdiction, hvor en anden Domstol skal afgige Kjendelse, saa kan det træffe, at Dommeren i denne Jurisdiction har en anden Aufsuelse om Sagen, end Dommeren i den første Jurisdiction, og det Tilfælde vil da kunne møde, at Veien bliver stoppet. — De øvrige Bemærk-